

sælge. De ærede Medlemmer overse aldeles, at det netop er den Maade, hvorpaa man paa Finantsloven giver Bemyndigelse. Naar vi bevillge Ministeren en Sum Penge til en Lødsbetjent, skulde han da ikke derved have faaet Bemyndigelse til at ansætte en saadan eller oprette et Embede for en saadan? Meningen med en saadan Bevilling er slet ikke nogen anden, og naar vi paa Finantsloven kalkulerer en Sum, der kommer ind ved Salget af en Eiendom, hvad er da Meningen dermed Andet end at give Ministeren Bemyndigelse til at sælge Eiendommen? Ja, det ærede Medlem fra Thisted (Sagd) tror, at det er for at foretage en Taxation af saadanne Eiendomme, at man sætter Bestemmelsen ind i Finantsloven; men jeg tror ikke, andre Medlemmer ere enige med ham deri. Meningen er ene og alene den, jeg har nævnt, og ingen anden. Jeg har ikke hørt de ærede Medlemmer sige, hvad der da er Meningen med at sætte en saadan Raskule op paa Finantsloven; tværtimod, de ærede Medlemmer og navnlig den ærede Ordfører for Minidretallet siger i sin Betænkning, at det, at det staa paa Finantsloven, betyder en Opfordring til Administrationen om at sælge. Nu er jeg virkelig aldeles ude af Stand til at forstaa, hvorledes en Opfordring fra Lovgivningsmagten til Administrationen ikke skulde være en Bemyndigelse. Jeg kan ikke forstaa, at Administrationen, naar den har faaet en Opfordring fra Lovgivningsmagten til at handle, da ikke skulde være bemyndiget til at handle. Nei, det tror jeg, at man rolig kan slaa en Streg over. — Sagen er den, at Ministeren skulde have solgt disse Grunde, men det har han ikke gjort, og de ærede Medlemmer indrømme jo, at han ikke har solgt Ruinen med hvad dertil hører. Jeg tror, at der kommer jeg snart til Forstaaelse med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds. Jeg forstaaar det ærede Medlems Standpunkt. Han siger: for Dieblirket har Staten ikke faaet Noget, men der er en Mulighed for, at man, naar man først bygger Kirken op, bryder den ned igjen og sælger den, vil kunne faae Penge for den. Det er et Standpunkt, jeg logisk kan forstaa, men ikke i nogen som helst anden fornustig Mening. — Derimod er jeg ikke istand til at følge det ærede Medlem for Viborg Amt. Det ærede Medlem opstillede igaar juridiske Theorier, som ere mig aldeles ubekendte, som jeg aldrig før har hørt; han har en Mening om Kjøb og Salg, som jeg tror, han staaar aldeles ene med, idet han mente, at det ikke hørte til Begrebet om Kjøb og Salg, at den Part, der sælger, faar Penge, men at ogsaa det, hvor den ene Part sælger en Eiendom og den anden paatager sig visse Byrder, saasom at lægge Gader om, bygge en Kirke o. s. v., Byrder, som gjøre, at han ingen pekuniær Fordel har af denne Handel, skulde kunne kaldes Kjøb og Salg. Jeg veed ikke, ved hvilket

Fakultet man har doceret denne Visdom; jeg har ikke hørt den før, og jeg tror, at det ærede Medlem er fuldstændig ene om den. — Det ærede Medlem for Viborg har overhoved en eiendommelig Opfattelse af Penge; naar han paastod, at det er umuligt at sige, at Statskassen ikke blev en eneste Dre rigere ved denne Retshandel, saa glemte han at vise, hvor da de Dreer ligge, som Statskassen har tjent ved denne Handel. Jeg vil anbefale det ærede Medlem at gjøre et Forsøg. Lad det ærede Medlem selv give et Hundred Tusind Kroner til en Kirke, lad Betingelsen være, at han skal hebde Eier af denne Kirke, og den maa ogsaa gjerne være hans Navn, hvis han sætter Pris derpaa, og lad ham da, naar Kirken er bygget op, se efter i sin Kasse, om denne Eiendomsret har givet ham en eneste Dre i Kassen. Hvis han finder en eneste Dre deri, saa vil jeg indrømme ham, at han har Ret, saa er det Noget, der er pekuniær Fordel ved; men dersom han ikke finder nogen Dre deri, da har han ikke Ret. Nei, lad det ærede Medlem føre sine Theorier om Kjøb og Salg ud i det praktiske Liv, og han vil da blive en meget fornøielig Kontrahent at handle med.

Jeg havde igaar troet, at jeg kunde være bleven fri for at komme ind paa Spørgsmaalet om den Mand, der i dette Tilfælde har været Statens Medkontrahent, jeg søgte omhyggelig at undgaa det, men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds nøder mig til ogsaa at berøre denne Side af Sagen, nøder mig til ogsaa at komme ind paa Vilkaarene for denne Handel. — Det ærede Medlem holdt igaar en Tale i Statsraad Tietgens Navn. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem var bemyndiget til at holde denne Tale; men, hvis det ikke er Tilfældet, saa anser jeg mig forpligtet til at tage denne Mand i Beskyttelse imod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds. Det ærede Medlem lod Hr. Tietgen tale omtrent saaledes: Nu har I staaet her og kludret med denne Sag i saa og saa mange Aar, nu møder jeg, og jeg er Mand for at bringe den Ting i Orden, jeg vil betale det af min egen Lomme, det skal ikke koste Oder Noget, jeg vil ikke have Andet end Wren for denne Sag. Saaledes omtrent lod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds Hr. Tietgen tale. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har havt nogen Bemyndigelse til at holde en saadan Tale i Hr. Tietgens Navn; thi jeg er overbevist om, at, hvis Hr. Tietgen selv vilde udtale sig om denne Sag, vilde han udtale sig langt mere beskedent; saa vilde han slet ikke tale om de uegennyttige Opoffrelser, han havde gjort ligeoverfor Statskassen i denne Sag; nei, han vilde udtale sig meget mere beskedent, det er jeg overbevist om, naar jeg ser paa Indholdet af denne Retshandel. Naar jeg ser paa den, saa er der ikke nogen Grund til at sige Noget af det,